

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 2085 Ἦρχισεν ο Ρωτόκριτος, του Παλατιού συχνιάζει,
κι ουδέ τα πίσω συντηρά, μηδέ τα μπρος λογιάζει.
Κιαμιά φορά με φρόνεψιν την Αρετούσα εθώρει,
για να γνωρίσει ίντα καρδιάν κι όρεξιν έχει η Κόρη,
κι αν έχει μάχη και κακιά, κι αν είναι γρινιασμένη,
2090 και τέτοια απόφαση ήστεκε με φόβον κι ανιμένει.
Την πρώτη εστράφη απολιγού, τη δεύτερην πληθαίνει,
την τρίτην παίρνει αποκοτιάν, πλιό παραμπρός εμπαινεί.
- Δέ' την, και ξαναδέ' την-ε, αρχίνισεν κ' η Κόρη
κ' εσυχοστρέφετο κι αυτή, με σπλάχνος τον εθώρει·
2095 'κεί οπού'θελε να κρατηχτεί, καιρός πολύς να διάβει,
Έρωτας τσ' ήπτε τη φωτιάν, κ' ήστεκε ν' αναλάβει.
Εθώρειε τον Ρωτόκριτον πώς ήτον, κ' ελυπάτο,
και με την άκραν του ματιού συχνιά τού απιλογάτο.
Εις κάποιον τρόπον, είς τ' αλλού ήπαιζε με το μάτι,
2100 οπού εγνωρίζασι κ' οι δυό πως μιά Φιλιά τσ' εκράτει.
- Ἦμοιασεν ο Ρωτόκριτος κείνου του στρατολάτη
που'λαχε εις ποταμιά θολήν, κ' είναι νερό γεμάτη.
Κι ως την-ε δει, φοβάται τη, δειλιά να την περάσει,
μα βιάζεται κι αποκοτά να μπει, να δικιμάσει.
2105 Κι αγάλια-αγάλια πορπατεί, ζάλο και ζάλο κάνει,
να δει το βάθος του νερού, βέργα κρατεί και βάνει.
Πάντα τση βέργας ακλουθά, κ' εκείνη τιμονεύγει,
την πλιάν ανάβαθη μεράν, και πλιά'φοκλη γυρεύγει.
Κι απείτις δει, και καλοδεί, και λίγο βάθος έχει,

- 2110 περνά, ξαναπερνά την-ε, και φόβο πλιό δεν έχει—
έτσι αυτεινού τα μέλη του ετρέμαν κ' εδειλιούσα',
την πρώτην οπού στράφηκεν κ' είδεν την Αρετούσα'.
Κι αγάλια-αγάλια αρχίνισεν αποκοτιά να παίρνει,
να συχοπηαίνει στου Ρηγός και να σπουδογιαγέρνει.
- 2115 Και δικιμάζοντας κι αυτός το βάθος των κυμάτων,
ηύρεν ανάβαθα νερά, και πλιό δεν εφοβάτον.
Εγνώριζε στα μάτια τση τον πόνον τση καρδιάς της,
κ' εις τη γλομάδα την πολλήν κ' εις την αδυναμιά της.
Το πράμα πλιό δεν είν' χωστό στον ένα κ' εις τον άλλο,
- 2120 γιατί γνωρίσασι κ' οι δυό πως προπατού' ένα ζάλο.
Η Αρετούσα, όσον μπορεί, ήπασκε να το χώνει,
μα ο Έρωτας ο πίβουλος την-ε ξεφανερώνει.
Κι όσο με γνώση πονηριάς να κουρφευτεί γυρεύγει,
ο Πόθος τ[η] φανέρωνε, η Αγάπη μαντατεύγει.
- 2125 Τά'χουσι μες στο λογισμόν, κιανείς δεν τα κατέχει,
μηδ' άλλος τούτα τα γρικά, μόν' όποιος έγνοιαν έχει.
Η Νένα τση τα κάτεχε κι ο Φίλος του Ερωτάρη,
κ' εσφάζουνταν καθημερνό για τα δικά τως βάρη.
Πλιό οι ερμηνειές τως δεν μπορούν όφελος να τως κάμου',
- 2130 προξενητάδες μοναχά θέ' να'ν' κ' οι δυό του γάμου.

Εκρουφοαναντρανίζασι κ' εκρουφοσυντηρούσαν,
γέλιο δε δείχνει ο γ-είς τ' αλλού, μηδέ ποτέ εμιλούσαν.
Εδέτσι επέρνα-ν ο Καιρός, τα μάτια ήσανε μόνον
που εμολογούσαν τση καρδιάς τα Πάθη και τον πόνον.
- 2135 Το ανάβλεμμα της Αρετής είναι στο ναι κ' εις τ' όχι
με φρόνεψη το κάρβουνον εις την αθάλη το'χει.
Δε θέ' να δείξει κ' εύκολα ο Πόθος την ορίζει

- μέσα είχε βράσιν και καημόν, κι απόζω δεν καπνίζει.
Και μ' όλο που ο Ρωτόκριτος εγνώριζε κ' εθώρει
2140 πως σπλαχνικά συχνιά-συχνιά αναντρανίζει η Κόρη,
ποτέ του δεν αποκοτά λόγο να τση μιλήσει,
γιατ' ήθελε πλιά φανερά την Κόρη να γνωρίσει.
Κι όλα τ' αναντρανίσματα που' διδε η Αρετούσα,
η τάξη κ' η γλυκότητα πάντα τα συγκερνούσα'.
2145 Κι ο-για τιμή κι ο-για ευγενειά κι ο-για μεγαλοσύνη,
να τη γνωρίσει έτσι καλά ακόμη δεν αφήνει.
Και μ' όλο που'χε πεθυμιά να τον-ε κάμει Ταίρι,
θέλει κ' ετούτον ο Καιρός με γνώση να το φέρει.
73 Εθώρειε το, αναπεύγετο, κ' εκείνο την-ε σώνει,
2150 και δίχως σπούδα, σιγανά, να φτάσει το ζυγώνει.
Κ' ευρίσκετο ο Ρωτόκριτος μέσα στο ναι κ' εις τ' όχι,
ώρες σ' αέρα δροσερό, κι ώρες σ' φωτιά κ' εις λόχη.
Ήτρεμεν, εφοβάτονε, κ' εβλέποντο μη σφάλει,
να δείξει τον αδιάντροπο σ' έτοια Κερά μεγάλη.
2155 Και πάντα με κλιτότητα και με ταπεινοσύνην
εθώρειε κι αναντρανίζει την ομορφιάν εκείνην.

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.